

Modrá knížka

Karel Plíhal

1. Celej svět je náhle beznadějně šedý,
bloudím ulicemi zoufalý a bledý,
všude vidím mládež odvedenou, veselou a bodrou,
a jenom mně dali knížku modrou.
2. I ten Prouza, co se pomočívá denně,
spěchá oznámit tu šťastnou zprávu ženě,
Václav zase v Mikulovské opíjí se s tchánem,
už se vidí nejmíň kapitánem.
3. Všude v parcích vidím šťastné kamarády,
jak se seznamují s vojenskými řády,
mezi nima také Novák, no ten se skleněným okem,
zkouší chodit pořadovým krokem.
4. Podroušenej Viktor tančí s Hugem kankán,
Viktor bude spojař, Hugo zase tankán,
a ten Jarda, kterej nedokončil ani osmiletku,
hodil po mně láhvi se zvoláním "zmetku!"
5. Nadarmo si říkám: Karle, nešil,
jenomže já se na tu vojnu tolik těšil,
marně u odvodu doktorovi obálku jsem dával,
prej mě nevezmou, že mají velkéj nával.
6. Jak to vysvětlím své milované Blance,
ráda se chlubívala, že má chlapce brance,
máma bude brečet, táta rozdupe mi hračky,
už se, chudák, těšil na odznáčky.
- 7.= 1. + modrou, modrou ...